

168/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 13. července 1999

o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)

Změna: 307/1999 Sb.

Změna: 56/2001 Sb.

Změna: 320/2002 Sb.

Změna: 47/2004 Sb.

Změna: 377/2005 Sb.

Změna: 57/2006 Sb.

Změna: 296/2007 Sb.

Změna: 137/2008 Sb.

~~Změna: 137/2008 Sb. (část), 274/2008 Sb.~~

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

POJIŠTĚNÍ ODPOVĚDNOSTI Z PROVOZU VOZIDLA

Oddíl první

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství 1) a upravuje

a) pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen „pojištění odpovědnosti“),

b) zřízení České kanceláře pojistitelů (dále jen „Kancelář“), její právní postavení, organizaci a předmět činnosti.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, může na dálnici, 1a) silnici, 2) místní komunikaci 3) a účelové komunikaci, s výjimkou účelové komunikace, která není veřejně přístupná 4) (dále jen "pozemní komunikace"), provozovat vozidlo pouze ten, jehož odpovědnost za škodu způsobenou provozem tohoto vozidla je pojištěna podle tohoto zákona. Povinnost pojištění odpovědnosti musí být splněna i v případě ponechání vozidla na pozemní komunikaci.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, pojištění odpovědnosti se řídí zvláštním právním předpisem 4a) .

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) vozidlem silniční vozidlo, zvláštní vozidlo, trolejbus 5); za vozidlo se nepovažuje vozík pro invalidy, potahové vozidlo a nemotorové vozidlo tažené nebo tlačené pěší osobou, jízdní kolo a koloběžka, pokud nejsou schváleny jako druh vozidla motocykl,

b) tuzemským vozidlem vozidlo, které podléhá registraci silničních vozidel vedené podle zvláštního právního předpisu 9) (dále jen "evidence vozidel"), nebo vozidlo, které nepodléhá evidenci vozidel a je ve vlastnictví fyzické osoby s bydlištěm nebo místem podnikání na území České republiky nebo právnické osoby se sídlem na území České republiky, anebo vozidlo, které bylo odesláno do České republiky z jiného členského státu [písmeno l)], je-li Česká republika státem cílového určení, a to po dobu 30 dnů počínaje dnem, kdy kupující osoba vozidlo převzala, i když vozidlo nebylo v České republice registrováno,

c) cizozemským vozidlem vozidlo, které je vybaveno cizí státní poznávací značkou, nebo vozidlo, které není vybaveno cizí státní poznávací značkou a je ve vlastnictví fyzické osoby s bydlištěm nebo místem podnikání mimo území České republiky, anebo právnické osoby se sídlem mimo území České republiky,

d) pojistitelem pojišťovna, která je podle zvláštního právního předpisu 10) oprávněna provozovat na území České republiky pojištění odpovědnosti,

- e) pojistníkem ten, kdo uzavřel s pojistitelem smlouvu o pojištění odpovědnosti,
- f) pojištěným ten, na jehož odpovědnost za škodu se pojištění odpovědnosti vztahuje,
- g) poškozeným ten, komu byla provozem vozidla způsobena škoda a má právo na náhradu škody ,
- h) škodnou událostí způsobení škody provozem vozidla,
- i) kanceláří pojistitelů profesní organizace sdružující pojišťovny, které jsou v určitém státě oprávněny provozovat pojištění odpovědnosti,
- j) orgánem evidence správní orgán, který vede evidenci vozidel, 9)
- k) zelenou kartou mezinárodní osvědčení prokazující skutečnost, že k vozidlu byla uzavřena smlouva o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla uvedeného v tomto osvědčení,
- l) členským státem členský stát Evropské unie nebo jiný stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
- m) územím, na kterém má vozidlo obvyklé stanoviště,
 1. území státu, jehož státní poznávací značkou nebo jinou registrační značkou je vozidlo opatřeno, bez ohledu na to, zda uvedená značka je trvalá nebo dočasná, nebo
 2. území státu, v němž značka přidělená vozidlu pojistitelem nebo jiná rozlišovací značka byla vydána, jestliže vozidlo nepodléhá evidenci vozidel, ale na vozidle je umístěna značka přidělená pojistitelem nebo jiná rozlišovací značka, která je obdobou státní poznávací značky, nebo
 3. území státu, v němž má vlastník nebo spoluvlastník (dále jen „vlastník“) vozidla bydliště, jestliže se pro takové vozidlo nevyžaduje ani registrační značka ani značka přidělená pojistitelem nebo jiná rozlišovací značka, která je obdobou státní poznávací značky, nebo
 4. území státu, ve kterém došlo ke škodné události, jestliže se jedná o vozidlo bez státní poznávací značky, přestože mělo být takovou značkou opatřeno, nebo o vozidlo se státní poznávací značkou či jinou registrační značkou, která neodpovídá nebo přestala odpovídat vozidlu, a to v případech poskytnutí plnění podle § 24 odst. 2 písm. b).

Oddíl druhý

Pojištění odpovědnosti

§ 3

Pojistná smlouva

Pojištění odpovědnosti vzniká na základě pojistné smlouvy uzavřené mezi pojistníkem a pojistitelem. Pojistitel je vždy povinen uzavřít pojistnou smlouvu, jestliže návrh na její uzavření neodporuje tomuto zákonu, zákonu upravujícímu pojistnou smlouvu 4a) nebo pojistným podmínkám pojistitele. V pojistné smlouvě se mohou smluvní strany od tohoto zákona odchýlit jen tehdy, pokud tím nedochází ke snížení nebo omezení nároků poškozeného, vyplývajících z práva na náhradu škody z pojištění odpovědnosti, způsobené provozem vozidla. Pojištění odpovědnosti nelze přerušit 1l), pokud nebylo v pojistné smlouvě dohodnuto jinak. Bylo-li v pojistné smlouvě dohodnuto přerušit pojištění odpovědnosti, je pojistník povinen před počátkem přerušit pojištění prokázat pojistiteli, že příslušnému orgánu evidence odevzdal státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla. V době přerušit pojištění odpovědnosti není plněna povinnost pojištění odpovědnosti.

(2) Uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti je povinen vlastník tuzemského vozidla nebo řidič cizozemského vozidla, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Bezprostředně po uzavření pojistné smlouvy, týkající se tuzemského vozidla, vydá pojistitel pojistníkovi zelenou kartu.

(4) Pojistná smlouva obsahuje vždy

- a) určení pojistitele a pojistníka a údaje o vozidle,
- b) dobu trvání pojištění,
- c) limit pojistného plnění,
- d) výši pojistného, jeho splatnost a způsob jeho placení a
- e) formu a místo oznámení škodné události; je-li pojištění odpovědnosti provozováno formou dočasných poskytování služeb, rovněž adresu bydliště nebo místa podnikání, anebo sídlo škodního zástupce podle § 9b.

(5) Jestliže v době uzavření pojistné smlouvy nejsou známy některé údaje o vozidle, které však

neznemožňují jeho identifikaci, sdělí je pojistník pojistiteli ve lhůtě, kterou pojistitel určí, nejpozději však do 15 dnů ode dne uzavření pojistné smlouvy. Změnu údajů týkajících se pojistníka a vozidla oznámí pojistník pojistiteli do 15 dnů ode dne, kdy k této změně došlo.

§ 3a

Limity pojistného plnění

(1) Pro účely tohoto zákona se limitem pojistného plnění rozumí nejvyšší hranice plnění pojistitele při jedné škodné události. Limity pojistného plnění musí být v pojistné smlouvě uvedeny samostatně, a to způsobem, který odpovídá členění limitů pojistného plnění uvedenému v odstavci 2.

(2) Limit pojistného plnění musí odpovídat a) při škodě podle § 6 odst. 2 písm. a) nejméně 35 000 000 Kč na každého zraněného nebo usmrčeného včetně náhrady nákladů vynaložených na péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění a regresního nároku podle § 6 odst. 4, b) při škodě podle § 6 odst. 2 písm. b) a c) nejméně 35 000 000 Kč bez ohledu na počet poškozených; převyšuje-li součet nároků uplatněných více poškozenými limit pojistného plnění uvedený v pojistné smlouvě, pojistné plnění se každému z nich snižuje v poměru tohoto limitu k součtu nároků všech poškozených.

§ 3b

Stanovení výše pojistného

(1) Pojistitel je povinen stanovit výši pojistného tak, aby zabezpečil trvalou splnitelnost závazků vzniklých provozováním pojištění odpovědnosti a úhradu příspěvků Kanceláři podle § 18 odst. 5, a to zejména dostatečnou tvorbou aktiv, jejichž zdrojem jsou technické rezervy podle zákona upravujícího pojišťovnictví 11a).

(2) Při sjednávání výše pojistného v pojistné smlouvě zohlední pojistitel celkový předcházející škodný průběh pojištění odpovědnosti pojistníka, a to slevou na pojistném v případě bezeškodného průběhu pojištění nebo přírůžkou k pojistnému v případě výplaty pojistného plnění z pojištění odpovědnosti. Při zohlednění předcházejícího škodného průběhu pojistitel nepřihlíží k době přerušení pojištění odpovědnosti. V takovém případě se při zohlednění předcházejícího škodného průběhu doba přerušení pojištění odpovědnosti nezapočítává do pojistné doby tohoto pojištění. Způsob stanovení výše pojistného předloží pojistitel ke kontrole České národní bance na její písemné vyžádání, a to včetně statistických údajů, na kterých je způsob stanovení výše pojistného založen, a potvrzení odpovědného pojistného matematika 11b) o správnosti způsobu stanovení výše pojistného.

§ 4

zrušen

§ 5

Výjimky z pojištění odpovědnosti

(1) Povinnost uzavřít pojistnou smlouvu podle tohoto zákona nemá

a) řidič cizozemského vozidla, který je držitelem platné zelené karty vydané pojišťovnou v cizím státě, nebo vozidla, jehož pojištění odpovědnosti na území České republiky je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu,

b) složka integrovaného záchranného systému pro všechna vozidla neužívaná k podnikání a zařazená do průběžně aktualizované přílohy poplachového plánu integrovaného záchranného systému kraje, 12)

c) Bezpečnostní informační služba pro jí provozovaná vozidla, Ministerstvo obrany pro vozidla provozovaná Vojenským zpravodajstvím a Ministerstvo vnitra pro vozidla provozovaná Úřadem pro zahraniční styky a informace a pro vozidla útvarů ~~Police České republiky pověřenými vyšetřováním podle zvláštního právního předpisu 12a)~~ a obec pro vozidla provozovaná jednotkami sborů dobrovolných hasičů obce.

(2) K vozidlu uvedenému v odstavci 1 písm. b) a c) (dále jen "vozidlo s výjimkou z pojištění odpovědnosti") vydá zelenou kartu Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“). Zanikne-li důvod, pro který byla vozidlu s výjimkou z pojištění odpovědnosti zelená karta vydána, je ten, kdo takové vozidlo provozuje, povinen zelenou kartu ministerstvu vrátit.

Rozsah pojištění odpovědnosti

§ 6

(1) Pojištění odpovědnosti se vztahuje na každou osobu, která odpovídá za škodu způsobenou provozem vozidla uvedeného v pojistné smlouvě.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný právo, aby pojistitel za něj uhradil v rozsahu a ve výši podle občanského zákoníku 15) poškozenému

a) způsobenou škodu na zdraví nebo usmrcením,

b) způsobenou škodu vzniklou poškozením, zničením nebo ztrátou věci, jakož i škodu vzniklou odcizením věci, pozbyla-li fyzická osoba schopnost ji opatrovat,

c) ušlý zisk,

d) účelně vynaložené náklady spojené s právním zastoupením při uplatňování nároků podle písmen a) až c); v souvislosti se škodou podle písmene b) nebo c) však jen v případě marného uplynutí lhůty podle § 9 odst. 3 nebo neoprávněného odmítnutí anebo neoprávněného krácení pojistného plnění pojistitelem,

pokud poškozený svůj nárok uplatnil a prokázal a pokud ke škodné události, ze které tato škoda vznikla a za kterou pojištěný odpovídá, došlo v době trvání pojištění odpovědnosti, s výjimkou doby jeho přerušení.

(3) Škoda podle odstavce 2 písm. a) až c) se hradí v penězích, maximálně však do výše limitu pojistného plnění stanoveného v pojistné smlouvě.

(4) Pojištěný má dále právo, aby pojistitel za něj uhradil příslušnou zdravotní pojišťovnou uplatněný a prokázaný nárok na náhradu nákladů vynaložených na zdravotní péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění 15a), jestliže zdravotní pojišťovna vynaložila tyto náklady na zdravotní péči poskytnutou poškozenému, pokud ke škodné události, ze které tato škoda vznikla a za kterou pojištěný odpovídá, došlo v době trvání pojištění odpovědnosti, s výjimkou doby jeho přerušení. To platí obdobně i v případě regresní náhrady předepsané k úhradě pojištěnému podle zákona upravujícího nemocenského pojištění 15b).

(5) Pojistná smlouva týkající se pojištění odpovědnosti musí být uzavřena tak, aby toto pojištění na základě jediného pojistného platilo na území všech členských států a dalších států uvedených v seznamu států, který stanoví ministerstvo vyhláškou. Pojistitel je povinen tuto platnost pojištění na zelené kartě vyznačit.

(6) Pojištění odpovědnosti platí i na území jiných států než států uvedených v odstavci 4, pokud pojistitel tuto platnost pojištění na zelené kartě vyznačil.

(7) V případě škody způsobené provozem tuzemského vozidla na území jiného členského státu se rozsah pojištění odpovědnosti řídí právní úpravou tohoto jiného členského státu, pokud podle tohoto zákona nebo podle pojistné smlouvy není tento rozsah širší.

(8) Na škodu způsobenou provozem vozidla občanovi členského státu během jeho přímé cesty mezi dvěma územími členských států, jestliže se na území, kterým taková osoba projíždí a na kterém došlo k události, z níž škoda vznikla, nevztahuje působnost žádné národní kanceláře pojistitelů, se vztahuje právní úprava toho členského státu, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.

§ 7

(1) Pojistitel nehradí

a) škodu, kterou utrpěl řidič vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena,

b) škodu podle § 6 odst. 2 písm. b) a c), za kterou pojištěný odpovídá svému manželu nebo osobám, které s ním v době vzniku škodné události žily ve společné domácnosti, s výjimkou škody podle § 6 odst. 2 písm. c), jestliže tato škoda souvisí se škodou podle § 6 odst. 2 písm. a),

c) škodu na vozidle, jehož provozem byla škoda způsobena, jakož i na věcech přepravovaných tímto vozidlem, s výjimkou škody způsobené na věci, kterou měla tímto vozidlem přepravovaná osoba v době škodné události na sobě nebo u sebe, a to v rozsahu, v jakém pojištěný za škodu odpovídá,

d) škodu podle § 6 odst. 2 písm. b) a c) vzniklou mezi vozidly jízdní soupravy tvořené motorovým a přípojným vozidlem, jakož i škodu na věcech přepravovaných těmito vozidly, nejedná-li se o škodu způsobenou provozem jiného vozidla,

e) škodu vzniklou manipulací s nákladem stojícího vozidla,

f) náklady vzniklé poskytnutím léčebné péče, dávek nemocenského pojištění (péče) nebo důchodů z důchodového pojištění v důsledku škody na zdraví nebo usmrcením, které utrpěl řidič vozidla, jehož provozem byla tato škoda způsobena,

g) škodu způsobenou provozem vozidla při jeho účasti na organizovaném motoristickém závodě nebo soutěži, s výjimkou škody způsobené při takovéto účasti, jestliže je řidič při tomto závodě nebo soutěži povinen dodržovat pravidla provozu na pozemních komunikacích,

h) škodu vzniklou provozem vozidla při teroristickém činu nebo válečné události, jestliže má tento provoz

přímou souvislost s tímto činem nebo událostí.

(2) Byla-li škoda způsobena vlastníku vozidla provozem jeho vozidla, které v době vzniku škody řídila jiná osoba, nebo osobě, která s vozidlem, jehož provozem byla této osobě škoda způsobena, oprávněně nakládá jako s vlastním nebo se kterým oprávněně vykonává právo pro sebe, a jestliže v době vzniku škody řídila vozidlo jiná osoba, je pojistitel povinen uhradit tomuto vlastníku nebo této osobě pouze škodu podle § 6 odst. 2 písm. a) včetně náhrady nákladů vynaložených na péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění a regresního nároku podle § 6 odst. 4.

(3) V případě střetu vozidel, která jsou ve vlastnictví téže osoby, se škoda způsobená této osobě hradí pouze tehdy, jestliže jde o různé provozovatele vozidel zúčastněných na vzniku škodné události a jestliže není současně tato osoba provozovatelem vozidla, na němž byla tato škoda způsobena.

(4) Plnění za škodu způsobenou provozem vozidla, v rozsahu, v jakém pojištěný za tuto škodu odpovídá a kterou poškozený řádně prokázal, nelze odmítnout ani snížit s výjimkou případů uvedených v tomto zákoně.

§ 8

Povinnosti pojištěného

(1) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit pojistiteli, že došlo ke škodné události s uvedením skutkového stavu týkajícího se této události, předložit k tomu příslušné doklady a v průběhu šetření škodné události postupovat v souladu s pokyny pojistitele.

(2) Pojištěný je povinen pojistiteli bez zbytečného odkladu písemně sdělit, že

- a) bylo proti němu uplatněno právo na náhradu škody a vyjádřit se k požadované náhradě a její výši,
- b) v souvislosti se škodnou událostí bylo zahájeno správní nebo trestní řízení a neprodleně informovat pojistitele o jeho průběhu a výsledku,
- c) poškozeným bylo uplatněno právo na náhradu škody u soudu nebo u jiného příslušného orgánu, pokud se o této skutečnosti dozví.

(3) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu doložit poškozenému na jeho žádost údaje nezbytné pro uplatnění práva poškozeného na plnění podle § 9 odst. 1, nejméně však

- a) své jméno, popřípadě jména, a příjmení a bydliště, název nebo obchodní firmu a sídlo,
- b) jméno, popřípadě jména, a příjmení a bydliště, název nebo obchodní firmu a sídlo, popřípadě též místo podnikání vlastníka vozidla,
- c) obchodní firmu a sídlo pojistitele, popřípadě též adresu sídla pobočky pojistitele v České republice,
- d) číslo pojistné smlouvy a
- e) jedná-li se o vozidlo, které podléhá evidenci vozidel, státní poznávací značku vozidla, kterým byla škoda způsobena.

§ 9

Pojistné plnění

(1) Poškozený má právo uplatnit svůj nárok na plnění podle § 6 u příslušného pojistitele nebo u Kanceláře, jedná-li se o nárok na plnění z garančního fondu podle § 24.

(2) Plnění pojistitele je splatné do 15 dnů, jakmile pojistitel skončil šetření nutné k zjištění rozsahu jeho povinnosti plnit nebo jakmile pojistitel obdržel pravomocné rozhodnutí soudu o své povinnosti poskytnout pojistné plnění.

(3) Pojistitel je povinen provést šetření škodné události bez zbytečného odkladu. Ve lhůtě do 3 měsíců ode dne, kdy bylo oprávněnou osobou uplatněno právo na plnění z pojištění odpovědnosti, je pojistitel povinen

- a) ukončit šetření pojistné události a sdělit poškozenému výši pojistného plnění, jestliže nebyla zpochybněna povinnost pojistitele plnit z pojištění odpovědnosti a nároky poškozeného byly prokázány, nebo
- b) podat poškozenému písemné vysvětlení k těm jím uplatněným nárokům, které byly pojistitelem zamítnuty nebo u kterých bylo plnění pojistitele sníženo, anebo u kterých nebylo možno ve stanovené lhůtě ukončit šetření.

(4) Nesplnil-li pojistitel povinnost podle odstavce 3, zvyšuje se částka pojistného plnění, jehož se prodlení pojistitele týká, o úrok z prodlení. Sazba úroku z prodlení se stanoví ve výši diskontní sazby

stanovené Českou národní bankou, platné k prvnímu dni prodlení, navýšené o 4 % ročně. Úroky z prodlení se stanovují vždy samostatně za každý započatý měsíc prodlení ve výši jedné dvanáctiny sazby úroku z prodlení, přičemž sazba úroku z prodlení se aktualizuje každý měsíc s využitím diskontní sazby České národní banky, platné k prvnímu dni daného měsíce prodlení. Úroky z prodlení odvozené na základě diskontní sazby se použijí, pokud není v pojistné smlouvě stanovena částka vyšší.

(5) Není-li ohroženo řízení o trestném činu podle zvláštního právního předpisu 16) nebo projednávání přestupku, sděluje orgán činný v trestním řízení nebo orgán projednávající přestupek pojistiteli nebo Kanceláři údaje o dopravní nehodě v rozsahu podle zvláštního právního předpisu, 16a) popřípadě mu umožní nahlížet do spisu a pořizovat z něho výpisy ve věci týkající se škodné události.

§ 9a

Škodní zástupce pojistitele v jiném členském státě

(1) Pojistitel se sídlem na území České republiky ustanoví v každém jiném členském státě svého škodního zástupce. To platí i pro pojistitele se sídlem na území jiného než členského státu (dále jen „třetí stát“) s výjimkou těch členských států, ve kterých mu bylo uděleno povolení k provozování pojištění odpovědnosti. Tento škodní zástupce musí mít, jde-li o fyzickou osobu, bydliště nebo místo podnikání, a jde-li o právnickou osobu, sídlo v členském státě, ve kterém byl ustanoven.

(2) Škodní zástupce podle odstavce 1 projednává jménem a na účet pojistitele škodné události, včetně konečného vyřízení nároků vznesených poškozeným. Za tím účelem shromažďuje informace nutné k prošetření nároků poškozeného a provádí opatření k jejich vypořádání, byla-li škoda způsobena provozem vozidla,

a) ke kterému pojistitel sjednal pojištění odpovědnosti v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má poškozený bydliště, místo podnikání nebo sídlo,

b) které má obvyklé stanoviště v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má poškozený bydliště, místo podnikání nebo sídlo, a

c) došlo-li k této škodě v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má poškozený bydliště, místo podnikání nebo sídlo, nebo

d) došlo-li k této škodě ve třetím státě, jehož kancelář pojistitelů se připojila k systému zelených karet.

(3) Škodní zástupce podle odstavce 1 může být činný i pro více pojistitelů. Musí být oprávněn k zastupování pojistitele ve vztahu k poškozenému, k vypořádání nároků poškozeného v plném rozsahu a schopen jednat v úředním jazyce členského státu bydliště nebo sídla poškozeného. Jmenování škodního zástupce podle odstavce 1 nevylučuje právo poškozeného uplatnit právo na náhradu škody přímo proti osobě, která tuto škodu způsobila, nebo proti příslušnému pojistiteli.

(4) Jmenování škodního zástupce podle odstavce 1 není zřízením pobočky pojistitele a činnost škodního zástupce není považována za formu usazení se na území jiného členského státu (dále jen „provozovna“).

(5) Pojistitel je povinen sdělit Kanceláři jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresu bydliště, místa podnikání nebo obchodní firmu škodního zástupce podle odstavce 1, jedná-li se o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, jedná-li se o právnickou osobu, stát jeho působnosti a všechny změny, a to do 7 dnů ode dne jeho jmenování nebo provedení změny. Kancelář tyto informace předává bez zbytečného odkladu příslušným národním informačním střediskům členských států.

§ 9b

Škodní zástupce pojistitele z jiného členského státu pro Českou republiku

(1) Pojistitel se sídlem na území jiného členského státu, který provozuje pojištění odpovědnosti na území České republiky na základě svobody dočasně poskytovat služby, je povinen ustanovit v České republice svého škodního zástupce.

(2) Škodní zástupce podle odstavce 1 jménem a na účet pojistitele projednává škodné události, včetně konečného vyřízení poškozeným vznesených nároků. Za tím účelem shromažďuje informace nutné k prošetření nároků poškozeného a provádí opatření k jejich vypořádání, byla-li škoda způsobena provozem vozidla,

a) ke kterému pojistitel sjednal pojištění odpovědnosti, má-li poškozený bydliště, místo podnikání nebo sídlo v České republice, a

b) došlo-li k této škodě na území členského státu nebo jiného státu podle § 6 odst. 5 nebo 6.

(3) Škodní zástupce podle odstavce 1 může být činný i pro více pojistitelů. Musí být oprávněn k zastupování pojistitele ve vztahu k poškozenému, k vypořádání oprávněných nároků poškozeného v plném rozsahu a schopen jednat v českém jazyce. Jmenování škodního zástupce podle odstavce 1 nevylučuje právo poškozeného

uplatnit právo na náhradu škody přímo proti osobě, která tuto škodu způsobila, nebo proti příslušnému pojistiteli.

(4) Jmenování škodního zástupce podle odstavce 1 není zřízením pobočky pojistitele a činnost škodního zástupce není považována za provozovnu.

(5) Pojistitel je povinen sdělit Kanceláři jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresu bydliště, místa podnikání nebo obchodní firmu škodního zástupce podle odstavce 1, jedná-li se o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, jedná-li se o právnickou osobu, a to do 7 dnů ode dne jeho jmenování. Všechny změny týkající se tohoto škodního zástupce je pojistitel povinen oznámit Kanceláři, a to do 7 dnů ode dne provedení této změny.

(6) Škodní zástupce podle odstavce 1 zastupuje pojistitele podle odstavce 1 ve vztahu ke Kanceláři ve věcech upravených v § 15 a v § 24 odst. 7 a 9, i když jednatelské oprávnění podle § 18 odst. 9 přísluší jiné osobě.

§ 9c

Škodní zástupce pojišťovny pro Českou republiku

(1) Škodní zástupce ustanovený v souladu s právem Evropských společenství 1) v České republice pojišťovnou, které bylo uděleno v jiném členském státě než České republice povolení k provozování pojištění odpovědnosti a která v České republice pojištění odpovědnosti neprovozuje, projednává jménem této pojišťovny a na její účet škodné události, včetně náhrady škody způsobené poškozenému provozem vozidla,

a) ke kterému pojišťovna sjednala pojištění odpovědnosti, má-li poškozený bydliště, místo podnikání nebo sídlo v České republice,

b) které má obvyklé stanoviště v jiném členském státě než v České republice a

c) došlo-li k této škodě v jiném členském státě než v České republice, nebo

d) došlo-li k této škodě ve třetím státě, jehož kancelář pojistitelů se připojila k systému zelených karet.

(2) Škodní zástupce podle odstavce 1 shromažďuje informace nutné k prošetření nároků poškozeného a provádí opatření k jejich vypořádání, byla-li škoda způsobena provozem vozidla, pokud pojišťovna sjednala pojištění odpovědnosti z provozu tohoto vozidla účinné v době vzniku škodné události. Musí být oprávněn k zastupování pojistitele ve vztahu k poškozenému, k vypořádání oprávněných nároků poškozeného v plném rozsahu a schopen jednat v českém jazyce. Jmenování škodního zástupce podle odstavce 1 nevyklučuje právo poškozeného uplatnit právo na náhradu škody přímo proti osobě, která tuto škodu způsobila, nebo proti příslušné pojišťovně.

(3) Škodní zástupce podle odstavce 1 ve vztahu k poškozenému vykonává práva a povinnosti pojistitele podle tohoto zákona, a to včetně zastupování pojišťovny před soudy při rozhodování o těchto právech či povinnostech.

(4) Škodní zástupce podle odstavce 1 může být činný i pro více pojišťoven. Jeho jmenování není zřízením pobočky pojišťovny a činnost škodního zástupce není považována za provozovnu.

§ 9d

Provozuje-li pojišťovna pojištění odpovědnosti na území České republiky na základě práva zřízovat pobočky jako pojistitel se sídlem v jiném členském státě, má se za to, že povinnosti škodního zástupce podle § 9c odst. 1 až 3 plní vedoucí této pobočky na území České republiky, pokud pojišťovna neustanovila jako škodního zástupce pro jí sjednaná pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, které má obvyklé stanoviště v jiném členském státě než v České republice, jinou osobu. Provozuje-li pojišťovna pojištění odpovědnosti na území České republiky na základě svobody dočasně poskytovat služby jako pojistitel podle § 9b odst. 1, má se za to, že povinnosti škodního zástupce podle § 9c odst. 1 až 3 plní škodní zástupce podle § 9b, pokud pojišťovna neustanovila jako škodního zástupce pro jí sjednaná pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, které má obvyklé stanoviště v jiném členském státě než v České republice, jinou osobu.

§ 10

Právo pojistitele na úhradu vyplacené částky

(1) Pojistitel má proti pojištěnému právo na náhradu toho, co za něho plnil, jestliže prokáže, že pojištěný

a) způsobil škodu úmyslně,

b) porušil základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích a toto porušení bylo v příčinné souvislosti se

vznikem škody, za kterou pojištěný odpovídá,
c) způsobil škodu provozem vozidla, které použil neoprávněně,

d) bez zřetele hodného důvodu nesplnil povinnost podle zvláštního právního předpisu 17) ohlásit dopravní nehodu, která je škodnou událostí, a v důsledku toho byla ztížena možnost řádného šetření pojistitele podle § 9 odst. 3,

e) bezdůvodně nesplnil povinnost podle § 8 odst. 1 a 2 a v důsledku toho byla ztížena možnost řádného šetření pojistitele podle § 9 odst. 3, nebo

f) bezdůvodně odmítl jako řidič vozidla podrobit se na výzvu příslušníka Policie České republiky zkoušce na přítomnost alkoholu, omamné nebo psychotropní látky nebo léku označeného zákazem řídit motorové vozidlo.

(2) Porušením základních povinností při provozu vozidla na pozemních komunikacích se pro účely tohoto zákona rozumí

a) provozování vozidla, které svojí konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí,

b) provozování vozidla, jehož technická způsobilost k provozu vozidla nebyla schválena,

c) řízení vozidla osobou, která není držitelem příslušného řidičského oprávnění, s výjimkou řízení vozidla osobou, která se učí vozidlo řídit nebo skládá zkoušku z řízení vozidla, a to vždy pouze pod dohledem oprávněného učitele nebo řidiče cvičitele individuálního výcviku,

d) řízení vozidla osobou, které byl uložen zákaz činnosti řídit vozidlo, v době tohoto zákazu,

e) řízení vozidla osobou, která při řízení vozidla byla pod vlivem alkoholu, omamné nebo psychotropní látky nebo léku označeného zákazem řídit motorové vozidlo,

f) předání řízení vozidla osobě uvedené v písmenech c), d) nebo e).

(3) Provozovatel vozidla odpovídá společně a nerozdílně s pojištěným za pohledávku pojistitele na náhradu vyplacené částky proti pojištěnému podle odstavce 1 písm. b) nebo f), neprokáže-li, že nemohl jednání pojištěného ovlivnit. Právo na náhradu vyplacené částky podle odstavce 1 písm. f) proti provozovateli vozidla nevzniká v případě, kdy provozovatel vozidla utrpěl v době, kdy vozidlo sám neřídil, škodu podle § 6 odst. 2, za kterou odpovídá pojištěný, a to do výše, ve které mu podle tohoto zákona vzniklo právo na plnění z pojištění odpovědnosti.

(4) Pojistitel má proti pojistníkovi právo na úhradu částky, kterou vyplatil z důvodu škody způsobené provozem vozidla, jestliže její příčinou byla skutečnost, kterou pro vědomě nepravdivé nebo neúplné odpovědi nemohl pojistitel zjistit při sjednávání pojištění a která byla pro uzavření pojistné smlouvy podstatná.

(5) Součet požadovaných náhrad podle odstavců 1, 3 a 4 nesmí být vyšší než plnění vyplacené pojistitelem v důsledku škodné události, se kterou toto právo pojistitele souvisí.

(6) Porušil-li pojištěný některou z povinností uvedených v § 8 odst. 1 až 3, je pojistitel oprávněn na něm požadovat úhradu nákladů spojených s šetřením pojistné události nebo jiných nákladů vyvolaných porušením těchto povinností. Tím není dotčeno právo pojistitele na úhradu vyplacené částky podle odstavce 1 písm. e).

§ 11

Škoda způsobená provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti

(1) Škodu způsobenou provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti nahradí ministerstvo.

(2) Způsob a rozsah náhrady škody v případech podle odstavce 1 se řídí zvláštním právním předpisem. 15) Osoba, která provozuje vozidlo s výjimkou z pojištění odpovědnosti, je povinna oznámit ministerstvu skutečnosti podle § 8 odst. 1 a 2. Poškozený má v takovém případě právo na náhradu škody proti ministerstvu. Činnosti spojené s náhradou škody hrazenou ministerstvem může na základě dohody vykonávat jménem ministerstva jím pověřený pojistitel.

(3) Dojde-li ke škodě způsobené provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti na území státu, který je uveden v seznamu států podle § 6 odst. 4, uhradí tuto škodu Kancelář nebo pojistitel uvedený v odstavci 2. Ministerstvo uhradí tomu, kdo škodu podle věty první uhradil, částku vyplaceného pojistného plnění včetně nákladů spojených s vyřízením pojistné události.

(4) Nahradilo-li ministerstvo škodu způsobenou provozem vozidla, za kterou odpovídá osoba, která provozuje vozidlo s výjimkou z pojištění odpovědnosti, má ministerstvo právo na náhradu toho, co za tuto osobu plnilo, proti fyzické osobě, která škodu způsobila, za podmínek podle § 10 odst. 1. Byla-li škoda způsobena při plnění pracovních povinností, může ministerstvo uplatňovat právo na náhradu vyplaceného plnění v takové výši, v jaké by ji mohl uplatnit zaměstnavatel vůči zaměstnanci podle zvláštního právního předpisu.

18) Toto omezení neplatí, jde-li o škodu způsobenou úmyslně, neoprávněným užitím vozidla, po požití alkoholického nápoje nebo pod vlivem omamné látky.

Zánik pojištění odpovědnosti

§ 12

(1) Pojištění odpovědnosti podle tohoto zákona zaniká

a) dnem, kdy pojistník, jeho dědic, právní nástupce nebo vlastník vozidla, je-li osobou odlišnou od pojistníka, oznámil pojistiteli změnu vlastníka tuzemského vozidla,

b) dnem, kdy vozidlo, které nepodléhá evidenci vozidel, zaniklo; vozidlo zanikne okamžikem, kdy nastane nevratná změna znemožňující jeho provoz,

c) dnem vyřazení tuzemského vozidla z evidence vozidel,

d) odcizením vozidla; nelze-li dobu odcizení vozidla přesně určit, považuje se vozidlo za odcizené, jakmile Policie České republiky přijala oznámení o odcizení vozidla,

e) dnem následujícím po marném uplynutí lhůty stanovené pojistitelem v upomínce k zaplacení pojistného nebo jeho části, doručené pojistníkovi a současně vlastníkovi tuzemského vozidla, pokud jde o osobu odlišnou od pojistníka; tato lhůta nesmí být kratší než 1 měsíc a upomínka pojistitele musí obsahovat upozornění na zánik pojištění odpovědnosti v případě nezaplacení dlužného pojistného; lhůtu stanovenou pojistitelem v upomínce k zaplacení pojistného nebo jeho části lze před jejím uplynutím dohodou prodloužit,

f) výpovědí podle zvláštního právního předpisu, 19)

g) dohodou,

h) uplynutím doby, na kterou bylo pojištění odpovědnosti sjednáno.

(2) Pojistník je povinen bez zbytečného odkladu oznámit pojistiteli skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d).

(3) Zanikne-li vozidlo, které podléhá evidenci vozidel, je dnem zániku pojištění odpovědnosti den jeho trvalého vyřazení z evidence vozidel podle odstavce 1 písm. c) s výjimkou případu, kdy osoba oprávněná k tomuto evidenčnímu úkonu nemohla z důvodů nezávislých na její vůli tuto povinnost splnit a jestliže ji splnila bezodkladně, kdy tyto překážky pominuly. V takovém případě je dnem zániku pojištění odpovědnosti den, kdy takové vozidlo zaniklo.

§ 13

(1) Po zániku pojištění odpovědnosti je

a) pojistník povinen bez zbytečného odkladu odevzdat pojistiteli zelenou kartu, pokud byla vydána,

b) pojistitel povinen na základě písemné žádosti pojistníka vydat mu ve lhůtě do 15 dnů ode dne jejího doručení potvrzení o době trvání pojištění odpovědnosti a o jeho škodném průběhu, jehož náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou; ve stejné lhůtě je pojistitel povinen vydat toto potvrzení na žádost pojistníka kdykoli v době trvání pojištění, přičemž stejnou povinnost má pojistitel, jedná-li se o žádost pojistníka o vydání potvrzení o vrácení zelené karty pojistiteli.

Náležitosti tohoto potvrzení stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Zanikne-li pojištění odpovědnosti před uplynutím doby, na kterou bylo pojištění sjednáno, má pojistitel právo na pojistné do konce kalendářního měsíce, ve kterém pojištění odpovědnosti zaniklo. Zbývající část zaplaceného pojistného je pojistitel povinen vrátit. Nastala-li v době do zániku pojištění odpovědnosti škodná událost, vzniká pojistiteli právo na pojistné podle věty první; povinnost zbývající část pojistného vrátit má pouze tehdy, jestliže mu z této škodné události nevznikne povinnost plnit.

(3) Jestliže pojistník nesplnil povinnost podle odstavce 1 písm. a), není pojistitel povinen do doby splnění této povinnosti vrátit pojistníkovi pojistné podle odstavce 2 ani vydat potvrzení podle odstavce 1 písm. b).

(4) Povinnost pojistníka podle odstavce 1 písm. a) platí i v případě přerušení pojištění odpovědnosti.

§ 14

Hraniční pojištění

(1) Řidič cizozemského vozidla, s výjimkou řidiče, který je držitelem platné zelené karty vydané v cizím státě, a s výjimkou řidiče, jehož pojištění odpovědnosti na území všech členských států je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu, je povinen uzavřít s Kanceláří pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti

za škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla (dále jen „hraniční pojištění“). Hraniční pojištění se uzavírá při vstupu cizozemského vozidla na území České republiky zaplacením pojistného, a to nejméně na dobu 15 dnů. Bez hraničního pojištění nesmí Policie České republiky umožnit jízdu takového vozidla na území České republiky.

(2) Hraniční pojištění se vztahuje pouze na škodné události, které nastaly na území České republiky a na území jiného členského státu. Činnosti spojené s uzavíráním hraničního pojištění může na základě smlouvy vykonávat jménem Kanceláře jí pověřená osoba.

(3) Kancelář vydá řidiči vozidla doklad o hraničním pojištění, jakmile zaplatil pojistné.

(4) Jestliže je na území České republiky provozováno cizozemské vozidlo, jehož provoz na tomto území je podmíněn hraničním pojištěním, bez uzavření tohoto pojištění, je řidič tohoto vozidla povinen zaplatit Kanceláři pojistné odpovídající trojnásobku pojistného, které mělo být na dobu pobytu tohoto vozidla na území České republiky zaplacené, nejméně však 10 tisíc Kč. Totéž platí, jestliže je takové cizozemské vozidlo provozováno na území České republiky bez hraničního pojištění po uplynutí doby platnosti zelené karty.

(5) Neprokáže-li se řidič cizozemského vozidla, jehož provoz na území České republiky je podmíněn hraničním pojištěním, při výjezdu tohoto vozidla z území České republiky dokladem o hraničním pojištění uzavřeným na celou dobu pobytu tohoto vozidla na území České republiky nebo na dobu tohoto pobytu po uplynutí doby platnosti zelené karty, příslušník Policie České republiky neumožní další jízdu cizozemského vozidla do doby splnění povinnosti podle odstavce 4.

(6) Zaplacené pojistné za hraniční pojištění se nevrací.

§ 15

Evidence pojištění odpovědnosti

(1) Pojistitel sděluje Kanceláři údaje o vzniku, době přerušení, změně a zániku pojištění odpovědnosti nejméně v rozsahu údajů, které stanoví ministerstvo vyhláškou, a to nejpozději do 1 měsíce ode dne vzniku příslušné skutečnosti.

(2) Kancelář sděluje údaje podle odstavce 1 týkající se vozidel, která podléhají evidenci vozidel, Ministerstvu dopravy, které provozuje Centrální registr vozidel.

(3) Ministerstvo dopravy porovnává údaje podle odstavce 2 s údaji jím vedenými a sdělí Kanceláři výsledek porovnání a údaje o vozidlech a o jejich vlastnících nebo provozovateli, které nebyly sděleny Kanceláři, a to v rozsahu jím vedených údajů. Kancelář má právo požadovat sdělení i jednotlivých údajů vedených v Centrálním registru vozidel, jsou-li pro to důvody vyplývající z její působnosti podle tohoto zákona.

(4) Údaje vedené Kanceláři týkající se vozidel a jejich vlastníků nebo provozovatelů mohou být Kanceláři sděleny pojistiteli.

(5) Pokud pojištění odpovědnosti zaniklo a nebyla-li ve lhůtě 14 dnů ode dne tohoto zániku pojištění uzavřena nová pojistná smlouva týkající se téhož tuzemského vozidla, na základě které vznikla nejpozději uplynutím této lhůty povinnost pojistníka platit pojistné a povinnost pojistitele poskytnout pojistné plnění pro případ pojistné události, je vlastník tohoto vozidla povinen nejpozději ve stejné lhůtě odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla příslušnému orgánu evidence (dále jen „osvědčení o registraci“) tohoto vozidla příslušnému orgánu evidence. Nelze-li splnit povinnost odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla příslušnému orgánu evidence, je vlastník vozidla povinen takovou skutečnost bez zbytečného odkladu oznámit příslušnému orgánu evidence. Povinnost odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla příslušnému orgánu evidence je splněna i tehdy, pokud tak učinil provozovatel vozidla zapsaný v registru vozidel.

(6) Zjistí-li Kancelář na základě porovnání údajů podle odstavců 1 a 3, že po zániku pojištění odpovědnosti nebyla uzavřena nová pojistná smlouva podle odstavce 5, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu orgánu evidence příslušnému podle registrace tuzemského vozidla, a to prostřednictvím Centrálního registru vozidel. Na základě tohoto oznámení orgán evidence ověří splnění povinnosti odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla; zjistí-li nesplnění této povinnosti, postupuje podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích 20).

(7) Údaje podle odstavců 2, 3 a 6 se sdělují nejméně jedenkrát měsíčně.

(8) Údaje se sdělují způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(9) Pojistitelé sdělují Kanceláři údaje o škodných a pojistných událostech včetně osobních údajů ke zpracování pro účely § 3b odst. 2, § 18 odst. 2 písm. f) a g) tohoto zákona a zákona o pojišťovnictví 24). Ustanovení odstavců 1, 4, 7 a 8 se použijí obdobně.

(10) Zpracování osobních údajů pojistitelem nebo Kanceláří v souvislosti s plněním povinností podle tohoto zákona se považuje za zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce podle zákona upravujícího ochranu osobních údajů 25) .

(11) Bylo-li výsledkem správního řízení podle odstavce 6 vyřazení vozidla z registru silničních vozidel, sdělí tuto skutečnost příslušný orgán evidence Kanceláři prostřednictvím Centrálního registru vozidel způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to bez zbytečného odkladu po ukončení příslušného řízení.

§ 15a

Informační středisko Kanceláře

(1) Za účelem poskytnutí informací nezbytných pro uplatnění nároků poškozených osob na náhradu škody z pojištění odpovědnosti provozuje Kancelář informační středisko, jehož prostřednictvím zjišťuje a uchovává údaje o

- a) státních poznávacích značkách tuzemských vozidel,
- b) pojistiteli, číslech pojistných smluv týkajících se pojištění odpovědnosti z provozu tuzemských vozidel a datech počátku a konce platnosti pojištění,
- c) číslech zelených karet, číslech pojistných smluv týkajících se hraničního pojištění a
- d) pojistitelích a jimi jmenovaných škodních zástupcích podle § 9a,
- e) škodních zástupcích podle § 9b a 9c.

(2) Informace podle odstavce 1 písm. a), týkající se tuzemských vozidel, zjišťuje Kancelář prostřednictvím Centrálního registru vozidel (§ 15 odst. 3). Informace podle odstavce 1 písm. a) a c) týkající se vozidel s výjimkou z pojištění odpovědnosti podle § 5 odst. 1 písm. b) a c) shromažďuje ministerstvo. Na žádost Kanceláře je ministerstvo povinno jí sdělit, zda se jedná o vozidlo, na jehož vlastníka nebo provozovatele se tato výjimka vztahuje.

(3) Informace podle odstavců 1 a 2 musí být uchovávány nejméně po dobu 7 let ode dne trvalého vyřazení vozidla z registru silničních vozidel nebo ode dne zániku pojistné smlouvy tak, aby poškozený mohl od Kanceláře do 7 let ode dne vzniku škodné události získat vždy informace o

- a) obchodní firmě a sídle pojistitele, který uzavřel pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, kterým byla poškozenému způsobena škoda,
- b) čísla pojistné smlouvy o pojištění odpovědnosti uzavřené pojistitelem podle písmene a),
- c) škodním zástupci podle § 9a nebo § 9b,
- d) vlastníku vozidla nebo jeho provozovateli, je-li odlišný od jeho vlastníka, a
- e) místě, na které se má poškozený obracet v případě, že škoda byla způsobena provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti.

(4) Informace týkající se vozidel s obvyklým stanovištěm v jiném členském státě, než je Česká republika, a informace o škodních zástupcích podle § 9c zjišťuje Kancelář prostřednictvím informačních středisek těchto členských států.

Správní delikty

§ 16

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 1 odst. 2 provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti,
- b) jako vlastník vozidla v rozporu s § 15 odst. 5 neodevzdá státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla, nebo
- c) jako řidič vozidla v rozporu s § 17 odst. 1 nepředloží zelenou kartu, nebo doklad o hraničním pojištění.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu od 5 000 Kč do 40 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) pokutu od 2 500 Kč do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) pokutu od 1 500 Kč do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. c) uložit pokutu do 1 500 Kč.

V příkazním řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) uložit pokutu 5 000 Kč.

§ 16a

Správní delikty právnických osob

(1) Právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 1 odst. 2 provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti, nebo

b) jako vlastník vozidla v rozporu s § 15 odst. 5 neodevzdá státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) se uloží pokuta od 5 000 Kč do 40 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b) pokuta od 2 500 Kč do 20 000 Kč. V příkazním řízení lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) uložit pokutu 5 000 Kč.

§ 16b

Společná ustanovení

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezhájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán. Přestupek podle § 16 odst. 1 nelze projednat, jestliže správní orgán o něm nezhájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle § 16 a 16a v prvním stupni projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Přestupky podle § 16 odst. 1 písm. c) může projednávat Policie České republiky v blokovém řízení.

(5) Místní příslušnost správního orgánu k projednání správních deliktů podle § 16 a 16a se řídí trvalým pobytem fyzické osoby, u podnikající fyzické osoby místem jejího podnikání, nebo sídlem právnické osoby podezřelé ze spáchání správního deliktu.

(6) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti právnické osoby a ustanovení § 16 odst. 1 písm. c).

(7) Pokuty vymáhá a vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil. Pokuty uložené v blokovém řízení Policií České republiky jsou příjmem státního rozpočtu; tyto pokuty na místě nezaplacené vybírá a vymáhá orgán příslušný podle zákona upravujícího Celní správu České republiky.

§ 17

Kontrola pojištění odpovědnosti

(1) Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.

(2) Policie České republiky provádí kontrolu pojištění odpovědnosti v případě vstupu cizozemského vozidla na území České republiky. Není-li dále stanoveno jinak, Policie České republiky neprovádí kontrolu pojištění odpovědnosti v případě vstupu na území České republiky cizozemského vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu a vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného než členského státu, pokud takové vozidlo vstupuje na území České republiky z území jiného členského státu.

(3) Policie České republiky je oprávněna provádět kontrolu pojištění odpovědnosti při každém vstupu vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu na území České republiky, které je uvedeno v seznamu vozidel, který členský stát předal, v souladu s právem Evropských společenství, 20b) ministerstvu a Komisi Evropských společenství.

(4) Policie České republiky provádí namátkovou kontrolu pojištění odpovědnosti, která nesmí být diskriminační, je prováděna jako součást hraniční policejní kontroly a není zaměřena výlučně jen na kontrolu pojištění odpovědnosti toho vozidla, které má obvyklé stanoviště na území jiného státu než České republiky a které vstupuje na území České republiky z jiného členského státu.

(5) Seznam vozidel podle odstavce 3 a všechny jeho změny předává ministerstvo bez zbytečného odkladu po jeho obdržení Kanceláři a Policii České republiky. Ministerstvo oznamuje ostatním členským státům a Komisi Evropských společenství seznam osob s výjimkou z pojištění odpovědnosti 20b) (§ 5 odst. 2).

Oddíl třetí

Kancelář

§ 18

(1) Zřizuje se Česká kancelář pojistitelů jako profesní organizace pojistitelů. Kancelář je právnickou osobou se sídlem v Praze, která je oprávněna vyvíjet činnost v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Pro účely tohoto zákona se Kancelář považuje za tuzemskou pojišťovnu a na její činnost se přiměřeně použijí ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pojišťovnictví. 10) Kancelář se zapisuje do obchodního rejstříku.

(2) Kancelář

- a) spravuje garanční fond,
- b) provozuje hraniční pojištění a informační středisko,
- c) zabezpečuje plnění úkolů souvisejících s jejím členstvím v Radě kancelářů,
- d) uzavírá dohody s kancelářemi pojistitelů cizích států, informačními středisky a orgány pověřenými v jiných členských státech vyřizováním žádostí o náhradní plnění a zabezpečuje úkoly vyplývající z těchto dohod,
- e) spolupracuje se státními orgány ve věcech týkajících se pojištění odpovědnosti,
- f) vede evidence a statistiky pro účely pojištění odpovědnosti,
- g) podílí se na předcházení škodám v provozu na pozemních komunikacích a na předcházení pojistným podvodům v pojištění souvisejícím s provozem vozidel,
- h) zpracovává pro potřeby své, svých členů nebo kancelářů pojistitelů cizích států a jejich členských pojišťoven údaje o dopravních nehodách od Policie České republiky způsobem umožňujícím dálkový přístup k údajům.

(3) Členství v Kanceláři vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí České národní banky, kterým bylo pojistiteli uděleno povolení k provozování pojištění odpovědnosti, nebo dnem zahájení činnosti v tomto pojistném odvětví na území České republiky pojistitelem z jiného členského státu. Vznik členství je pojistitel, jemuž bylo uděleno povolení k provozování pojištění odpovědnosti Českou národní bankou, povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit Kanceláři. Pojistitel se sídlem v jiném členském státě je povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit Kanceláři v případě provozování pojištění odpovědnosti na území České republiky

- a) den předpokládaného zahájení činnosti v pojištění odpovědnosti na území České republiky prostřednictvím pobočky zřízené na území České republiky a jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a adresu pro doručování osoby oprávněné jednat jménem pojistitele s Kanceláři, jde-li o fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název a sídlo, jde-li o právnickou osobu,
- b) den předpokládaného zahájení činnosti v pojištění odpovědnosti na území České republiky na základě svobody dočasně poskytovat služby a jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a adresu pro doručování osoby oprávněné jednat jménem pojistitele s Kanceláři, jde-li o fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název a sídlo, jde-li o právnickou osobu,
- c) den skutečného zahájení nebo den ukončení činnosti v pojištění odpovědnosti na území České republiky, a to nejpozději v tento den,
- d) změnu v osobě s jednatelským oprávněním vůči Kanceláři, a to nejpozději v den nabytí účinnosti této změny.

(4) Členství v Kanceláři zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí České národní banky, kterým bylo pojistiteli odňato povolení k provozování pojištění odpovědnosti. Pojistiteli se sídlem v jiném členském státě, který provozuje pojištění odpovědnosti na území České republiky, členství v Kanceláři zaniká dnem ukončení této činnosti.

(5) Člen Kanceláře je povinen platit Kanceláři příspěvky. Příspěvky lze použít jen k zabezpečení působnosti Kanceláře.

(6) Členové Kanceláře ručí za její závazky v poměru podle výše svých příspěvků, a za tím účelem jsou povinni tvořit technické rezervy, 22) a to k závazkům, ke kterým nemá Kancelář vytvořena odpovídající aktiva.

(7) Česká národní banka bez zbytečného odkladu sdělí Kanceláři jí známé skutečnosti podle odstavců 3 a 4. Pokud Česká národní banka podle zákona upravujícího pojišťovnictví pozastaví pojistiteli oprávnění k uzavírání pojistných smluv v pojištění odpovědnosti nebo nařídí pojistiteli převést pojistný kmen pojištění odpovědnosti, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu Kanceláři.

(8) Zjistí-li Kancelář porušení povinnosti vůči Kanceláři stanovené tímto zákonem jejím členem, je povinna takovou skutečnost bez zbytečného odkladu sdělit České národní bance.

(9) Do doby než Kancelář obdrží písemné sdělení pojistitele se sídlem mimo území České republiky o jednatelském oprávnění jiné osoby, jedná s Kanceláři jménem tohoto pojistitele

a) vedoucí pobočky zřízené na území České republiky, je-li pojištění odpovědnosti provozováno jejím prostřednictvím, nebo

b) škodní zástupce pro Českou republiku podle § 9b, je-li pojištění odpovědnosti provozováno na základě svobody dočasně poskytovat služby.

(10) Za účelem plnění závazků podle § 24 odst. 2 a podle § 29 vytváří Kancelář technické rezervy. Skladba finančního umístění musí splňovat podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 22) pokud nejde o pohledávky za pojistiteli, kteří k těmto závazkům vůči Kanceláři tvoří technické rezervy podle odstavce 6. Na vedení účetnictví Kanceláře se použije zvláštní právní předpis upravující vedení účetnictví pro pojišťovny. 22a) Účetní závěrka Kanceláře musí být ověřena auditorem. 22b)

§ 18a

Informační povinnosti Kanceláře

(1) Kancelář je povinna poškozenému s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky sdělit na jeho žádost

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu bydliště nebo místo podnikání nebo obchodní firmu, anebo název a sídlo vlastníka nebo obvyklého řidiče nebo registrovaného držitele vozidla, jehož provozem byla poškozenému škoda způsobena,

b) obchodní firmu a adresu pojišťovny, u které byla pojištěna odpovědnost z provozu vozidla, jehož provozem byla poškozenému škoda způsobena,

c) číslo pojistné smlouvy, kterou byla odpovědnost z provozu vozidla, jehož provozem byla poškozenému škoda způsobena, pojištěna,

d) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu bydliště nebo místo podnikání, anebo název a sídlo škodního zástupce podle § 9b nebo § 9c,

jestliže ke škodné události došlo v členském státě provozem vozidla s obvyklým stanovištěm v jiném členském státě než České republice; pokud jde o škodního zástupce podle § 9b, také na území státu uvedeného v § 6 odst. 5 nebo 6.

(2) Kancelář je povinna poškozenému se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě než České republice sdělit na jeho žádost obdobné informace podle odstavce 1, jestliže

a) ke škodné události došlo na území České republiky, nebo

b) vozidlo, jehož provozem byla škoda způsobena, má obvyklé stanoviště na území České republiky.

(3) Poškozený, který žádá sdělení informací podle odstavců 1 a 2, je povinen v žádosti sdělit Kanceláři

a) den a místo vzniku škodné události včetně identifikace členského státu, na jehož území ke škodné události došlo, a

b) údaje o registrační značce vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena, a státu, v němž byla registrační značka vydána, pokud jsou poškozenému známy.

(4) Informace, týkající se vozidla s obvyklým stanovištěm na území České republiky, poskytne Kancelář na žádost informačnímu středisku jiného členského státu, na jehož území má poškozený bydliště nebo sídlo nebo na jehož území došlo ke škodné události.

(5) Odstavce 1 až 3 se použijí i v případě poškozeného s bydlištěm nebo sídlem v jiném než členském státě, pokud by v daném státě byly poškozenému s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky poskytnuty stejné informace.

§ 19

Orgány Kanceláře

Orgány Kanceláře jsou

- a) shromáždění členů,
- b) správní rada,
- c) kontrolní komise,
- d) výkonný ředitel.

§ 20

Shromáždění členů

(1) Nejvyšším orgánem Kanceláře je shromáždění členů. Právo účasti na shromáždění členů má každý člen Kanceláře. Shromáždění členů svolává správní rada alespoň jedenkrát za 12 měsíců. Správní rada svolá shromáždění členů tak, aby se konalo nejpozději do 30 dnů od data, kdy o to požádá kontrolní komise nebo nejméně jedna třetina členů Kanceláře. Každého jednání shromáždění členů je oprávněn se zúčastnit pověřený zástupce České národní banky; zástupci České národní banky musí být na jeho žádost uděleno slovo.

(2) Shromáždění členů je schopné usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů Kanceláře, kteří provozují pojištění odpovědnosti na území České republiky jinak než formou volného poskytování služeb. Není-li shromáždění členů schopné usnášení, svolá správní rada nové shromáždění členů tak, aby se konalo nejpozději do 30 dnů od data předcházejícího shromáždění členů; takové shromáždění je schopné usnášení, je-li přítomna nejméně jedna třetina členů Kanceláře, kteří provozují pojištění odpovědnosti na území České republiky jinak než formou volného poskytování služeb. Každý člen má jeden hlas. Shromáždění členů rozhoduje většinou hlasů přítomných členů.

(3) Shromáždění členů přísluší

- a) volit a odvolávat členy správní rady a kontrolní komise,
- b) určovat výši ročních a mimořádných příspěvků členů,
- c) schvalovat rozpočet Kanceláře,
- d) rušit nebo měnit rozhodnutí správní rady,
- e) schvalovat účetní závěrky Kanceláře,
- f) rozhodovat o věcech, které si vyhradí,
- g) přijímat statut Kanceláře po jeho předchozím schválení Českou národní bankou.

(4) Příspěvek členů podle odstavce 3 písm. b) se určuje pevnou částkou za vozidlo uvedené v pojistné smlouvě nebo procentuálním podílem z předepsaného pojistného.

§ 21

Správní rada

(1) Správní rada je statutárním orgánem Kanceláře, který má 5 členů. Za správní radu jedná navenek jménem Kanceláře každý člen správní rady.

(2) Správní radě přísluší

- a) volit ze svých členů a odvolávat předsedu a místopředsedu správní rady,
- b) jmenovat a odvolávat výkonného ředitele a jeho zástupce,
- c) spravovat majetek Kanceláře,
- d) schvalovat vnitřní organizační předpisy Kanceláře a jejich změny,
- e) schvalovat zřízení nebo zrušení sekcí Kanceláře,
- f) zajišťovat publikační, dokumentační a jiné činnosti související s působností Kanceláře.

(3) Správní rada rozhoduje většinou svých členů, schází se zpravidla jednou měsíčně, zasedání svolává její předseda nebo místopředseda.

§ 22

Kontrolní komise

(1) Kontrolní komise je kontrolním orgánem Kanceláře. Kontrolní komise dohlíží na výkon působnosti správní rady, na výkon činností Kanceláře a její hospodaření, a zda členové Kanceláře platí příspěvky ve stanovené lhůtě a výši.

(2) Kontrolní komise má 3 členy a ze svých členů volí a odvolává svého předsedu. Člen kontrolní komise nesmí být současně členem správní rady, v pracovním poměru nebo v poměru jemu naroveň postaveném ke Kanceláři a ani statutárním orgánem nebo jeho členem, ani členem dozorčího orgánu, ani prokuristou člena Kanceláře.

(3) Za účelem výkonu kontroly musí Kancelář členům kontrolní komise poskytnout potřebné doklady a pravdivé a úplné informace o zjišťovaných skutečnostech. Stejně povinnosti mají členové Kanceláře, jestliže předmětem kontroly je výše příspěvku placeného tímto členem Kanceláře.

(4) Svá zjištění oznamuje kontrolní komise správní radě, která je povinna je projednat a o projednání a o přijatých opatřeních informovat Českou národní banku.

§ 23

Výkonný ředitel

Výkonný ředitel je oprávněn činit právní úkony k zabezpečení působnosti Kanceláře, v době mezi zasedáními správní rady přijímat veškerá opatření a rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti Kanceláře, pokud správní rada neurčí jinak.

§ 24

Garanční fond

(1) Garanční fond se tvoří z ~~pojistného za hraniční pojištění podle § 14 z příspěvků pojistitelů podle § 18 odst. 5 z přijatých náhrad podle § 24 odst. 7 a 9 a z přijatých příspěvků podle § 24c.~~

(2) Kancelář poskytuje z garančního fondu poškozenému

a) plnění za škodu způsobenou provozem nezjištěného vozidla, za kterou odpovídá nezjištěná osoba; plnění za škodu na věci nebo ušlém zisku vzniklém v souvislosti se škodou na věci poskytne Kancelář pouze tehdy, pokud současně s touto škodou byla poškozenému způsobena i závažná škoda na zdraví a pokud škoda podle § 6 odst. 2 písm. b) nebo ušlém zisku přesáhla 10 000 Kč,

b) plnění za škodu způsobenou provozem vozidla, za kterou odpovídá osoba bez pojištění odpovědnosti, byl-li provoz tohoto vozidla podmíněn pojištěním odpovědnosti podle tohoto zákona,

c) plnění za škodu způsobenou provozem tuzemského vozidla, za kterou odpovídá osoba, jejíž odpovědnost za tuto škodu je pojištěna u pojistitele, který z důvodu svého úpadku nemůže uhradit tuto škodu,

d) plnění za škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla, za kterou odpovídá osoba, jejíž odpovědnost za tuto škodu je pojištěna hraničním pojištěním,

e) plnění za škodu způsobenou provozem cizozemského vozidla, jehož řidiči nevzniká při provozu tohoto vozidla na území České republiky povinnost uzavřít hraniční pojištění,

f) náhradní plnění podle § 24a a 24b, a to v rozsahu, v jakém je Kancelář povinna plnit podle písmen a) až c),

g) plnění za škodu způsobenou provozem vozidla, které bylo odesláno z jiného členského státu do České republiky jako státu cílového určení, nebylo-li k tomuto vozidlu sjednáno pojištění odpovědnosti podle tohoto zákona a ke škodné události došlo ve lhůtě do 30 dnů ode dne, kdy kupující osoba vozidlo převzala, i když vozidlo nebylo v České republice registrováno.

(3) Za závažnou škodu na zdraví podle odstavce 2 písm. a) se považuje usmrcení nebo těžká újma na zdraví, anebo škoda na zdraví trvalého charakteru, která ztěžuje společenské uplatnění poškozeného.

(4) Poškozený má právo uplatnit nárok na plnění podle odstavce 2 písm. b), c) a g) proti Kanceláři za stejných podmínek, za nichž by mohl uplatnit nárok na plnění proti pojistiteli (§ 9). Pohledávka Kanceláře na náhradu za plnění podle odstavce 2 písm. b) a c) se považuje za pohledávku, na kterou se podle zvláštního právního předpisu 22c) hledí jako na přihlášenou.

(5) Podmínkou vzniku práva poškozeného na plnění z garančního fondu podle odstavce 2 písm. a) je šetření škodné události Policií České republiky.

(6) Kancelář poskytuje poškozenému plnění podle odstavce 2 za stejných podmínek, jako poskytuje pojistné plnění pojistitel (§ 6 odst. 2 a 5, § 7 až 10).

(7) Vznikne-li mezi Kanceláři a pojistitelem, popřípadě ministerstvem v případech uvedených v § 11, spor o tom, kdo má poškozenému plnit, poskytnout poškozenému úhradu prokázané škody Kancelář. Pokud z dalšího šetření vyplyne, že plnění mělo být zcela nebo částečně poskytnuto pojistitelem, popřípadě ministerstvem, je pojistitel, popřípadě ministerstvo, povinen Kanceláři poskytnuté plnění nahradit.

(8) Nejvyšší hranicí plnění podle odstavce 2 písm. a) až c) a g) při jedné škodné události jsou limity pojistného plnění uvedené v § 3a odst. 2.

(9) Výplatou plnění z garančního fondu vzniká Kanceláři právo vůči tomu, kdo odpovídá za škodu podle odstavce 2 písm. a), b) a g), na náhradu toho, co za něho plnila včetně nákladů na jinou osobu pověřenou Kanceláři vyřízením případu a poskytnutím plnění poškozenému nebo uplatněním tohoto práva; odpovídá-li za škodu více osob, pak za takovou pohledávku Kanceláře odpovídají tyto osoby společně a nerozdílně. Vůči pohledávce Kanceláře na náhradu podle věty první jsou solidárními dlužníky provozovatel a vlastník vozidla, jehož provozem byla způsobena škoda; řidič je takovým solidárním dlužníkem, pokud za tuto škodu odpovídá. To neplatí pro vlastníka vozidla, jehož pojištění odpovědnosti zaniklo podle § 12 odst. 1 písm. d). Řidič nebo provozovatel vozidla odpovídají společně a nerozdílně ve smyslu věty druhé, pokud odpovídají za škodu uvedenou v odstavci 2 písm. a) a b). Proti pojistiteli má Kancelář právo na náhradu toho, co plnila za pojištěného podle odstavce 2 písm. c) a podle § 24a odst. 1 písm. a). Kancelář je povinna požadovat na příslušném garančním fondu, popřípadě na příslušné kanceláři pojistitelů náhradu toho, co plnila poškozenému podle odstavce 2 písm. e) nebo formou náhradního plnění podle § 24a odst. 1 písm. c) a § 24b.

(10) Z garančního fondu se neposkytuje plnění za

a) škodu způsobenou provozem vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti, nejedná-li se o úhradu podle odstavce 7,

b) škody podle § 7,

c) náklady vzniklé poskytnutím léčebné péče, dávek nemocenského pojištění (péče) nebo důchodů z důchodového pojištění v důsledku škody na zdraví nebo usmrcením způsobené provozem nezjištěného vozidla, za kterou odpovídá nezjištěná osoba.

(11) Pokud Kancelář pověří vyřízením případu podle odstavce 2 nebo 9 člena Kanceláře, samostatného likvidátora pojistných událostí nebo jinou osobu, poskytne jim všechny údaje pro jeho vyřízení včetně nezbytných osobních údajů.

Náhradní plnění z garančního fondu

§ 24a

(1) Z garančního fondu poskytuje Kancelář náhradní plnění, jestliže

a) pojistitel nesplnil povinnost ve lhůtě podle § 9 odst. 3,

b) pojistitel se sídlem v jiném členském státě, než je Česká republika, neustanovil v České republice škodního zástupce podle § 9b, nebo

c) pojišťovna neustanovila v České republice škodního zástupce podle § 9c.

(2) Náhradní plnění podle odstavce 1 písm. b) se poskytuje poškozenému s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky v případě škodné události způsobené provozem vozidla, pokud

a) pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z jeho provozu byla uzavřena u pojistitele provozujícího pojištění odpovědnosti na základě práva dočasně poskytovat služby,

b) se jedná o vozidlo s obvyklým stanovištěm v České republice a

c) škodná událost vznikla na území členského státu, nebo na území jiného státu podle § 6 odst. 5 nebo 6.

(3) Náhradní plnění podle odstavce 1 písm. c) se poskytuje poškozenému s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky v případě škodné události způsobené provozem vozidla, pokud

a) pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z jeho provozu byla uzavřena u pojišťovny podle § 9c,

b) se jedná o vozidlo s obvyklým stanovištěm v jiném členském státě než České republice a

c) škodná událost vznikla na území členského státu, nebo na území třetího státu, jehož kancelář pojistitelů se připojila k systému zelených karet.

(4) Náhradní plnění poskytuje Kancelář poškozenému na základě jeho písemné žádosti.

(5) Poškozený nemá proti Kanceláři právo na náhradní plnění, jestliže

a) již předložil žádost o náhradu škody přímo pojistiteli podle § 9b odst. 1, který uzavřel pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti týkající se vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena, nebo přímo škodnímu zástupci pojistitele podle § 9b a jestliže do 3 měsíců ode dne předložení této žádosti obdržel vyjádření některého z nich,

b) již předložil žádost o náhradu škody přímo pojišťovně podle § 9c, která uzavřela pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti týkající se vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena, nebo přímo škodnímu zástupci této pojišťovny podle § 9c a jestliže do 3 měsíců ode dne předložení této žádosti obdržel vyjádření některého z nich, nebo

c) bylo v dané věci zahájeno soudní řízení přímo proti pojistiteli podle § 9b odst. 1 nebo proti pojišťovně podle § 9c.

(6) Kancelář je povinna poškozenému plnit nebo sdělit důvody, pro které plnění snížila nebo odmítla, do 2 měsíců ode dne obdržení žádosti o náhradní plnění. Tuto žádost odloží, pokud do doby jejího vyřízení pojistitel podle § 9b odst. 1, anebo pojišťovna podle § 9c přímo nebo prostřednictvím ustanoveného škodního zástupce podle § 9b nebo § 9c poskytne poškozenému náhradu vzniklé škody nebo mu sdělí důvody, pro které svoje plnění snižuje nebo pro které odmítá plnit.

(7) Kancelář bez zbytečného odkladu po obdržení žádosti o náhradní plnění písemně sdělí

a) pojistiteli podle § 9b odst. 1 nebo pojišťovně podle § 9c nebo jejich škodnímu zástupci podle § 9b nebo § 9c,

b) orgánu pověřenému vyřizováním žádostí o náhradní plnění v členském státě sídla pojišťovny podle § 9c, která uzavřela pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti týkající se vozidla, jehož provozem byla způsobena škoda, nebo

c) osobě, která za škodu odpovídá, je-li známa, že obdržela žádost od poškozeného a že tuto žádost vyřídí do 2 měsíců ode dne jejího obdržení.

(8) Kancelář má právo na náhradu vyplacené částky náhradního plnění od orgánu pověřeného vyřizováním žádostí o náhradní plnění v členském státě sídla pojišťovny podle § 9c, která uzavřela pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti týkající se vozidla, jehož provozem byla způsobena škoda.

(9) Výplatou náhradního plnění přecházejí práva poškozeného vůči osobě, která způsobila škodu, nebo vůči jejímu pojistiteli podle § 9a nebo § 9b odst. 1, anebo její pojišťovně podle § 9c na Kancelář.

(10) Jestliže příslušný orgán jiného členského státu, než je Česká republika, poskytl v souladu s právem Evropských společenství 27) náhradní plnění poškozenému s bydlištěm nebo sídlem v tomtéž členském státě a uplatnil své právo na náhradu tohoto plnění proti Kanceláři, Kancelář takto uplatněné právo uspokojí bez zbytečného odkladu za předpokladu, že vozidlo, jehož provozem byla způsobena škoda, mělo v době vzniku škodné události obvyklé stanoviště na území České republiky.

§ 24b

(1) Z garančního fondu poskytuje Kancelář náhradní plnění poškozenému s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky také tehdy, jestliže

a) není možné zjistit vozidlo, jehož provozem byla na území jiného členského státu, než je Česká republika, způsobena škoda, nebo

b) do 2 měsíců ode dne vzniku škody způsobené provozem vozidla na území jiného členského státu, než je Česká republika, není možné zjistit pojišťovnu, které vznikla povinnost poskytnout pojistné plnění za tuto škodu.

(2) Kancelář má právo na náhradu vyplacené částky náhradního plnění podle odstavce 1

a) vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém došlo ke škodě, jestliže nelze zjistit vozidlo, jehož provozem byla škoda způsobena,

b) vůči garančnímu fondu členského státu, ve kterém došlo ke škodě, jestliže byla škoda způsobena provozem vozidla, které má obvyklé stanoviště na území jiného než členského státu,

c) vůči garančnímu fondu v členském státě, na jehož území má vozidlo, jehož provozem byla škoda způsobena, obvyklé stanoviště, jestliže nelze zjistit pojišťovnu, které vznikla povinnost poskytnout pojistné plnění za škodu způsobenou takovým vozidlem.

(3) Ustanovení § 24a odst. 9 a 10 platí v případě náhradního plnění podle odstavce 1 obdobně.

§ 24c

(1) Je-li provozováno tuzemské vozidlo bez pojištění odpovědnosti v rozporu s tímto zákonem, je vlastník vozidla povinen uhradit Kanceláři příspěvek za dobu, po kterou bylo vozidlo provozováno v rozporu s tímto zákonem. Za úhradu příspěvku podle věty první odpovídá společně a nerozdílně s vlastníkem vozidla jeho provozovatel, není-li současně jeho vlastníkem. Povinnost podle věty první a druhé vzniká tomu vlastníkovvi a provozovateli vozidla, který byl nebo měl být zapsán v registru silničních vozidel 27a) v době, kdy bylo vozidlo provozováno v rozporu s tímto zákonem. To neplatí v případě, kdy pojištění odpovědnosti zaniklo podle § 12 odst. 1 písm. d).

(2) Výše příspěvku se určí součtem hodnoty vypočtené vynásobením výše příslušné denní sazby pro daný druh vozidla počtem dní, kdy bylo vozidlo provozováno v rozporu s tímto zákonem, a nákladů na jeho uplatnění a vymáhání. Výše denních sazeb pro jednotlivé druhy vozidel stanoví příloha k tomuto zákonu.

(3) Při zjišťování údajů podle odstavců 1 a 2 vychází Kancelář z porovnání údajů podle § 15 odst. 3.

(4) Příspěvek je splatný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení písemné výzvy Kanceláře k jeho úhradě na adresu osoby podle odstavce 1. Účinky doručení má i nevyzvednutí písemné výzvy k úhradě příspěvku do 15 dnů ode dne jejího uložení v provozovně provozovatele poštovních služeb nebo odepření převzetí této výzvy, s výjimkou případu, kdy osoba podle odstavce 1, z důvodů nezávislých na její vůli, nemohla výzvu Kanceláře převzít. Povinnost uhradit příspěvek nevzniká, pokud je ve lhůtě podle věty první Kanceláři prokázáno, že vozidlo nebylo provozováno v rozporu s tímto zákonem.

(5) Úhradou příspěvku není dotčena povinnost podle § 1 odst. 2, § 3 odst. 2 a § 15 odst. 5, ani právo Kanceláře podle § 24 odst. 2.

(6) Adresu podle odstavce 4 sdělí Kanceláři na její žádost příslušný orgán evidence, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 25

Výkon dohledu nad činností Kanceláře

(1) Činnost Kanceláře podle § 18 odst. 2 písm. a), b), d) a f) podléhá dohledu, který vykonává Česká národní banka podle zákona upravujícího pojišťovnictví.

(2) Při výkonu dohledu může Česká národní banka ukládat Kanceláři opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Jestliže Kancelář nesplní uložená opatření ve lhůtě stanovené Českou národní bankou nebo jestliže se v její činnosti tyto nedostatky opakují, může Česká národní banka uložit Kanceláři pokutu, a to do výše 10 milionů Kč.

Oddíl čtvrtý

Společná a přechodná ustanovení

§ 26

Společná ustanovení

(1) Je-li vozidlo ve spoluvlastnictví více osob, plní povinnosti podle tohoto zákona ten ze spoluvlastníků, který k tomu byl spoluvlastníky vozidla písemně pověřen. Nebyl-li nikdo ze spoluvlastníků písemně pověřen, plní povinnosti podle věty první všichni spoluvlastníci společně a nerozdílně. V případě zániku právnické osoby povinnosti vlastníka vozidla podle tohoto zákona vykonává její právní nástupce, zaniká-li právnická osoba bez právního nástupce, likvidátor. Probíhá-li insolvenční řízení, v němž je řešen úpadek nebo hrozící úpadek vlastníka vozidla, vykonává povinnosti vlastníka vozidla podle tohoto zákona po svém ustanovení insolvenční správce, jestliže na něj přešlo oprávnění nakládat s majetkovou podstatou vlastníka vozidla.

(2) V případě smrti vlastníka vozidla vykonává povinnosti vlastníka vozidla podle tohoto zákona až do okamžiku nabytí právní moci usnesení o nabytí dědictví jeho dědic, v případě více dědiců ten, který k tomu byl ostatními dědici pověřen. Nebyl-li nikdo pověřen, pak tyto povinnosti vykonává správce dědictví. Nebyl-li nikdo z více dědiců pověřen ani nebyl určen správce dědictví, vykonávají povinnosti vlastníka vozidla dědici společně a nerozdílně. V případě smrti pojistníka přecházejí práva a povinnosti z pojištění odpovědnosti do doby nabytí právní moci usnesení o nabytí dědictví na dědice společně a nerozdílně.

§ 26a

Působnosti stanovené obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo městským částem podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

Přechodná ustanovení

§ 27

(1) Pojistná smlouva může být uzavřena s účinností nejdříve od 1. ledna 2000.

(2) Povinnost podle § 1 odst. 2 vzniká dnem 1. ledna 2000.

(3) U škodných událostí, které nastaly před 1. lednem 2000, a nároků z nich vzniklých se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(4) Pojistitel, který před 1. lednem 2000 uzavřel s pojistníkem pojistnou smlouvu týkající se vozidla, které bylo vzato do evidence vozidel před 1. lednem 2000, je povinen do 5 pracovních dnů po ukončení kalendářního měsíce předat Kanceláři přehled o dokladech o pojištění vydaných za celý předchozí kalendářní měsíc a o údajích v nich obsažených.

§ 28

(1) Ministerstvo svolá do 4 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona první shromáždění všech členů Kanceláře.

(2) Náklady na činnost Kanceláře v roce 1999 uhradí její členové formou mimořádného příspěvku, jehož výši určí shromáždění členů na svém prvním zasedání. Tento příspěvek je splatný do jednoho měsíce ode dne, kdy byl shromážděním členů stanoven.

(3) Výše prostředků garančního fondu musí činit nejméně

a) k 1. lednu 2000 3 % z celkového objemu pojistných plnění ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla 23) (dále jen "zákonné pojištění") vyplacených v roce 1998,

b) k 1. lednu 2001 5 % z celkového objemu vyplacených pojistných plnění ze zákonného pojištění vyplacených v roce 1999,

c) k 1. červenci 2001 20 % z celkového objemu plnění vyplacených z garančního fondu v předchozím účetním období.

§ 29

(1) Práva a povinnosti České pojišťovny a. s. vzniklé ze zákonného pojištění přecházejí dnem 1. ledna 2000 na Kancelář. Tato práva a povinnosti uplatňuje a vykonává jménem a na účet Kanceláře Česká pojišťovna a. s. O této činnosti vede Česká pojišťovna a. s. účetní evidenci odděleně od účetní evidence o ostatní činnosti.

(2) Česká pojišťovna a. s. převede do posledního dne měsíce následujícího po ověření účetní závěrky za rok 1999 auditorem na zvláštní účet Kanceláře částku odpovídající výši prostředků technických rezerv vytvořených z pojistného za zákonné pojištění přijatého do 31. prosince 1999 po odpočtu výše pojistného plnění vyplaceného ze zákonného pojištění od 1. ledna 2000 k datu převodu. Prostředky uložené na tomto účtu lze použít pouze na úhradu závazků ze zákonného pojištění a nákladů s jejich vyřízením spojených. Pokud k tomu prostředky na tomto účtu nepostačují, úhrada závazků ze zákonného pojištění a nákladů s jejich vyřízením spojených jde na vrub Kanceláře.

(3) Česká pojišťovna a. s. je povinna předat do jednoho měsíce po prvním zasedání shromáždění členů Kanceláře databázi osob, které k tomuto datu uhradily pojistné za zákonné pojištění v roce 1999, a statistické údaje o vývoji zákonného pojištění za posledních 5 let.

(4) Česká pojišťovna a. s. předloží Kanceláři vždy do 31. března běžného roku zprávu o činnosti podle odstavce 1 věty druhé a její vyúčtování.

(5) Činnost Kanceláře a České pojišťovny a. s. podle odstavců 1 až 4 podléhá výkonu dohledu nad pojišťovnictvím podle zvláštního právního předpisu, 10) přičemž ustanovení tohoto zvláštního právního předpisu se pro výkon dohledu nad touto činností Kanceláře a České pojišťovny a. s. použijí obdobně.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů

§ 30

V zákoně č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1995 Sb., se § 26 zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

§ 31

V zákoně č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, se § 14 včetně poznámek pod čarou č. 14) a 15) zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 32

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb. a zákona č. 112/1998 Sb., se mění takto:

1. Za § 23 se vkládá nový § 23a, který včetně poznámek pod čarou č. 3e), 3f) a 3g) zní:

"§ 23a

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

a) provozuje vozidlo bez pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ačkoliv musí být tato odpovědnost pojištěna podle zvláštního právního předpisu, 3e)

b) neodevzdá příslušnému orgánu, který vede evidenci vozidel, státní poznávací značku a osvědčení o technickém průkazu vozidla v případě zániku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu, 3f)

c) nepředloží při provozu vozidla na požádání příslušníka Policie České republiky doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla stanovené zvláštním právním předpisem. 3g)

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 20 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel až na dobu jednoho roku, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu do 10 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 500 Kč.

3e) § 1 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

3f) § 15 odst. 7 zákona č. 168/1999 Sb.

3g) § 17 zákona č. 168/1999 Sb."

2. V § 52 písm. c) se za slova "silničního provozu" vkládá čárka a slova "přestupky podle § 23a odst. 1 písm. c)".

3. V § 86 písm. a) se za slova "§ 23 odst. 1 písm. a), b), h), ch) a j)" vkládá čárka a slova "§ 23a odst. 1 písm. c)".

ČÁST PÁTÁ

~~zrušena~~

§ 33

~~zrušen~~

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 34

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 1 odst. 2, § 15 odst. 1, 7, 8 a

9, § 16, 17, části druhé, třetí, čtvrté a páté, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha

Výše denní sazby podle druhu vozidla pro účely § 24c odst. 2

Druh vozidla	Denní sazba v Kč
1. motocykl s objemem válců motoru do 350 cm ³	20
2. motocykl s objemem válců motoru nad 350 cm ³	30
3. osobní automobil s objemem válců motoru do 1850 cm ³	50
4. osobní automobil s objemem válců motoru nad 1850 cm ³	70
5. autobus	160
6. nákladní vozidlo s největší přípustnou hmotností do 12 000 kg nebo přípojné vozidlo s největší přípustnou hmotností nad 3500 kg do 10 000 kg	130
7. tahač nebo jiné nákladní vozidlo s největší přípustnou hmotností nad 12 000 kg nebo přípojné vozidlo s největší přípustnou hmotností nad 10 000 kg	300
8. speciální vozidlo	80
9. přípojné vozidlo s nejvyšší přípustnou hmotností do 3500 kg	30
10. zemědělský nebo lesnický traktor a jejich přípojné vozidlo	40
11. ostatní vozidla	60

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 47/2004 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pojistitel je povinen provést změnu pojistné smlouvy, která byla uzavřena s limity pojistného plnění nižšími, než jsou limity nově stanovené podle § 3 odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění tohoto zákona, nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V této souvislosti má pojistitel právo nově stanovit výši pojistného. Pokud pojistník nesouhlasí s výší nově stanoveného pojistného, má ve lhůtě 1 měsíce ode dne obdržení návrhu pojistitele na změnu výše pojistného právo pojistnou smlouvu vypovědět. Marným uplynutím této lhůty se návrh pojistitele na změnu výše pojistného považuje za přijatý.

2. Práva a povinnosti vznikající ze škodných událostí, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadní právní úpravy.

3. Pojistitel je povinen jmenovat škodní zástupce podle § 9a zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění tohoto zákona, nejpozději do 3 měsíců ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

4. Kancelář je povinna vytvořit informační středisko podle § 15a zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění tohoto zákona, do 3 měsíců ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

5. Pojistitelé jsou povinni postupovat podle § 18 odst. 6 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění

odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění tohoto zákona, od 1. ledna 2004. Kancelář je povinna postupovat podle § 18 odst. 8 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění tohoto zákona, od 1. ledna 2004.

Čl. XX zákona č. 57/2006 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí ve správním řízení vydaná ministerstvem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadní právní úpravy se považují za rozhodnutí vydaná Českou národní bankou, jestliže se podle tohoto zákona věcná příslušnost k takovým rozhodnutím přenáší z ministerstva na Českou národní banku. Práva a povinnosti vzniklé na základě takovýchto rozhodnutí nejsou dotčeny. Pokud byla takovým rozhodnutím uložena pokuta, která ještě nebyla zaplacená, při jejím vybírání a vymáhání se postupuje podle zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bylo-li rozhodnutí ministerstva přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zrušeno a věc vrácena k novému projednání, je k němu příslušná Česká národní banka, která postupuje podle dosavadní právní úpravy.

2. Řízení vedená ministerstvem a zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ve věcech, kde se věcná příslušnost podle tohoto zákona přenáší z ministerstva na Českou národní banku, dokončí Česká národní banka podle dosavadní právní úpravy. Pokud je v takovém řízení uložena pokuta, při jejím vybírání a vymáhání se postupuje podle zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno ve věci, kde se věcná příslušnost podle tohoto zákona přenáší z ministerstva na Českou národní banku, rozhodnutí ministerstva, proti němuž byl podán rozklad, rozhodne o něm bankovní rada České národní banky podle dosavadní právní úpravy. Pokud bankovní rada takové rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání, je k tomuto novému projednání příslušná Česká národní banka, která rozhodne podle dosavadní právní úpravy. O obnově řízení a v přezkumném řízení ohledně těchto rozhodnutí rozhoduje ode dne účinnosti tohoto zákona Česká národní banka podle dosavadní právní úpravy.

4. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se Česká národní banka stává namísto ministerstva účastníkem řízení ve věcech, kde se věcná příslušnost podle tohoto zákona přenáší z ministerstva na Českou národní banku. Finanční závazky, které na základě takových řízení vzniknou České národní bance, uhradí stát. To platí i pro závazky, které České národní bance vzniknou v důsledku řízení zahájených ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a vztahujících se k činnosti ministerstva podle dosavadní právní úpravy.

5. Lhůty, které počaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadní právní úpravy, nejsou tímto zákonem dotčeny.

Čl. II zákona č. 137/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Dnem 1. června 2012 se limit pojistného plnění u pojistných smluv o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona s limitem pojistného plnění nižším, než je limit pojistného plnění nově stanovený podle § 3a odst. 2 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zvyšuje na úroveň stanovenou zákonem č. 168/1999 Sb., zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. V souvislosti se zvýšením limitu pojistného plnění podle § 3a odst. 2 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, má pojistitel právo nově stanovit výši pojistného. Pokud pojistník nesouhlasí s výší nově stanoveného pojistného, má ve lhůtě 1 měsíce ode dne obdržení návrhu pojistitele na změnu výše pojistného právo pojistnou smlouvu vypovědět.

3. Pojistitel je povinen vydat pojistníkovi zelenou kartu do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud mu ji nevydal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na jeho žádost podle dosavadní právní úpravy.

4. Doklady o pojištění odpovědnosti vydané podle dosavadní právní úpravy pozbývají platnosti dnem 31. prosince 2008.

5. V řízení o správních deliktech spáchaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle dosavadní právní úpravy.

1) Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, ve znění směrnic Rady 72/430/EHS a 84/5/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES.

Druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice Rady 90/232/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES.

Třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, kterou se mění směrnice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

1a) § 4 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

2) § 5 zákona č. 13/1997 Sb.

3) § 6 zákona č. 13/1997 Sb.

4) § 7 zákona č. 13/1997 Sb.

4a) Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).

5) § 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 193/2003 Sb.

Příloha k zákonu č. 56/2001 Sb.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 197/2006 Sb."

9) § 4 až 6 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

11) § 18 zákona č. 37/2004 Sb.

11a) § 13 a následující zákona č. 363/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

11b) § 23 zákona č. 363/1999 Sb., ve znění zákona č. 39/2004 Sb. a zákona č. 57/2006 Sb.

12) § 4 odst. 7 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

§ 4 nařízení vlády č. 172/2001 Sb., k provedení zákona o požární ochraně.

12a) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

15) § 442 a následující občanského zákoníku.

15a) § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 137/2008 Sb.

15b) § 126 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb.

16) § 8a trestního řádu.

16a) § 123 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

Vyhláška č. 32/2001 Sb., o evidenci dopravních nehod.

17) § 38 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 99/1989 Sb.

18) Například § 179 zákoníku práce.

19) § 800 občanského zákoníku.

20) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

20a) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

20b) Čl. 4 Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění.

21) § 18 odst. 2 písm. d) občanského zákoníku.

22) § 13 a následující a § 21 zákona č. 363/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

22a) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

22b) Zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona č. 209/2002 Sb.

22c) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

22d) Čl. 6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti za provoz motorových vozidel a pozměňující směrnici Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS.

24) § 39 odst. 13 zákona č. 363/1999 Sb.

25) § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

26) Například § 55 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

27) Čl. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES.

27a) § 4 odst. 4 písm. a) a b) zákona č. 56/2001 Sb.